

PHẢI LÀM GÌ LÚC ĐANG CÒN SỐNG TRÊN ĐẤT?

Vậy khi đang còn sống nên cõi đời này thì ta nên làm gì?

Chúng ta có rất nhiều cách làm, nhiều cách hành động và suy nghĩ tốt lành hàng vì quá bận rộn với cuộc sống đầy bon chen, đầy tham lam, đầy khổ mà ta không thể nhận được. Trách nhiệm là công việc bận rộn của đời "cái Ta" của mình đi.

Vì cái Ta mà mình khổ, mà mình Tội á, lo toan, ích kỷ, tự phụ, sân si, sầu hận. Cái Ta càng giết thì tình thương bao la đời này nọ. Tình thương đây không phải là tình thương đầy vẻ khổ mà rộng rãi hơn, vô tư hơn. Đó là tình thương động lòng thì thương người. Vì mỗi con người "đều là những kẻ đáng thương" - mà có khi còn đáng thương hơn mình nữa.

Kinh Unanda có ghi câu "Ví dụ ai có đi khắp bốn phương trời cũng không thấy ai là kẻ đáng thương hơn mình. Vậy vậy là mình thương mình. Mình đã thương mình thì cũng động nên làm phước người." Ta không nên không làm phước người mà còn phải thương người nữa.

Như "tình thương" mà thân tâm con người được an lạc. Khi ta mang tình thương đến cho người khác thì chính là tự mình mang "hạnh phúc" đến cho chính mình.

Có thể lúc đau vì "cái Ta" quá lớn nên ta không thể nhận và cảm nhận được điều đó vì khi cho, khi mang tình thương từ người khác ta thương hay nghĩ lợi, hay tiếc rẻ, ân hận nên không cảm thấy được sự hạnh phúc vui sướng đến với mình.